

[Poul Møller.]

for. Den højtærede statsminister svarede på vore bemærkninger herom under anden behandling af overenskomstloven og spurgte, om vi ønskede kulturpause, om vi ønskede hospitalsbyggeriet standset, og jeg ved ikke hvad, medens vort synspunkt var — det fremgik også af gentagne drøftelser her i tinget — at staten simpelt hen ikke kunne gennemføre de budgetterede anlægsarbejder på grund af mangel på arbejdskraft, uden at man flyttede en mængde arbejdere over fra privat virksomhed. Da det kom til stykket, gav regeringen også afkald på en sådan overførsel, måske fordi den simpelt hen var nødt til det; den kunne ikke få arbejdet gennemført.

Men — og det er det, jeg ville erindre om — det viste altså, at det synspunkt, oppositionen førte frem, var rigtigt, at man ved at arbejde med budgettet i finansudvalget og ved en realistisk vurdering af dette budget kunne have set, at anlægsarbejderne ikke kunne være gennemført i det omfang, den høje regering mente den kunne gennemføre dem. Det har jeg gerne villet erindre om her, for vi har hørt megen kritik af oppositionen, fordi den sagde, at udgifterne kunne skæres ned med, jeg tror, det var 300 mill. kr. på det tidspunkt. Det viser sig altså i hvert fald, at den højtærede finansminister kunne have gennemført en sådan nedskæring af anlægsarbejderne simpelt hen på grund af mangel på arbejdskraft og han i hvert fald har nået de $\frac{2}{3}$ af det af os skitserede beløb.

Det behøver altså ikke altid at være forkert, hvad der fremføres fra denne side af salen, men at vi kan have ret i nogle af vore betragtninger. I den anledning vil jeg også erindre om den debat, vi havde i år ved tredje behandling af finanslovsforslaget, hvor jeg bemærkede, at regeringen nu havde foretaget nye nedskæringer i igangsættelsen af arbejder i den offentlige sektor, og at dette ville påvirke finansloven. Den højtærede finansminister svarede mig, at det mente han ikke det ville. Det svarede den højtærede minister; det var i hvert fald et så ubetydeligt beløb, at man ikke kunne sige, at finansloven var uærlig. Nu har vi altså i dag fået bekræftet, at den højtærede finansminister mener, at anlægsarbejderne ikke vil komme op på det budgetterede

beløb, men at der også på indeværende års finanslov vil være en besparelse på anlægskontoen, fordi man har overbudgetteret. Vi behøver altså ikke at have uret i vore vurderinger.

Dette vil jeg gerne sige, fordi det er spørgsmål, som har været diskuteret så tit i folketinget, og jeg synes, at når der nu kan sættes et punktum for det, er det også rimeligt at sætte dette punktum, således at man kan se — også i offentligheden — at der var grund til at tvivle på regeringens budgettal. Så kan regeringen naturligvis hævde, at hvis den ikke havde fået de 790 mill. kr. i overskud, så havde beskæftigelsespresset været større, og det havde haft finanspolitisk uheldige virkninger o. s. v. Det er en nationaløkonomisk diskussion, vi kan føre på tirsdag og onsdag i næste uge, men med hensyn til selve finansloven og selve budgettet har jeg gerne villet gøre disse bemærkninger, og så vil jeg i øvrigt føje til, at det altså viser sig, at selv om man forfølger overskudspolitikken så langt, at man får et kasseoverskud, ikke alene et overskud på drifts- og anlægsbudgettet, men et nettokasseoverskud på 790 mill. kr., har dette dog ikke været i stand til at forhindre en stadig rentestigning i det sidste halve år af denne periode.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg skal blot til det ærede medlem hr. Poul Møller sige, at det, at man kan konstatere visse afvigelser nu, er ikke det samme som, at man for et år siden ved gennemgang af budgettet kunne være kommet frem til tilsvarende besparelser. Der må naturligvis i et budget, som ligger på mellem 11 og 12 milliarder kr., ske visse afvigelser i årets løb. Det er en afvigelse, der i alt, hvis man tager det hele med, ligger på mindre end 3 pct., og vi ved jo i øjeblikket endnu ikke, hvorledes disse udgifter fordeler sig; så jeg synes i hvert fald, at det ærede medlem med sine betragtninger har sørget for at være i god tid.

I øvrigt må jeg give det ærede medlem ret i, at hvis vi var gået ind på det ærede medlems betragtninger i fjor, havde vi vel også fra det ærede medlem hørt krav om, at statsindkomsterne skulle nedsættes. Det vil med andre ord sige, at der havde været et mindre kasseoverskud, og jeg kan ikke